

ЕФЕКТИВНІСТЬ КОНСЕРВАТИВНОЇ ТЕРАПІЇ ЗА ЛІКУВАННЯ СУК ІЗ ПІОМЕТРОЮ

*Вілялова П.Т.
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету ветеринарної медицини*

*Науковий керівник – Панасова Т.Г.,
кандидат ветеринарних наук, доцент*

Піометра – одне з найбільш поширених захворювань у сук. Патологія характеризується запаленням всіх шарів матки та накопиченням великої кількості гнійного ексудату в її порожнині, абсцедуванням внутрішніх органів, загальною інтоксикацією організму. Плодючість тварин, які довго хворіли на піометру, у більшості випадків, не відновлюється і нерідко серед хворих тварин трапляються летальні випадки [1, 2].

На сьогодні існують два методи лікування собак із піометрою: консервативний та оперативний (оваріогістеректомія). Консервативне лікування використовують на ранніх стадіях гострого перебігу піометри та при патології, яка перебігає з відкритою шийкою матки, оперативне лікування – в усіх інших випадках. Частіше, за лікування собак із піометрою, застосовують саме оперативне лікування, адже воно сприяє одужанню майже всіх прооперованих тварини. Проте, воно не може бути застосовано у собак, що використовуються у розведенні. Не менше значення має і визначення показань до оперативного методу лікування у зв'язку з відомим ступенем операційного ризику [3 - 5].

Метою нашого дослідження було встановити ефективність консервативного методу лікування собак із піометрою.

Дослідження проводили протягом 2019 року на базі ветеринарної клініки «VetExpert» м. Полтава. У собак із піометрою встановлювали: анорексію, гіпертермію, полідипсію і поліурію, депресію, занепокоєння, блювання. Об'єм черевної порожнини у них був збільшений, з піхви виділявся кроваво-гнійний ексудат, в деяких випадках виділення ексудату були відсутні.

Діагностику проводили шляхом збору анамнезу, клінічного огляду тварини, ультразвукового дослідження матки, морфологічного та біохімічного дослідження крові. При УЗД встановлювали збільшену порожнину матки з ехоструктурними змінами, властивими гнійному запаленню. При дослідженні крові відмічено лейкоцитоз з регенеративним зсувом ядра та анемію, підвищення рівня загального білку, кількості креатиніну та сечовини.

Консервативне лікування застосовували у сук, що використовуються у розведенні. Загалом воно було застосовано у 6 тварин. Для лікування цих тварин використовували препарат аглепристону «Алізін» підшкірно у дозі

10мг/кг в 1-й, 2-й і 8-й день лікування, потім раз на тиждень, 3 рази; препарат групи простагландину F2α «Естрофан» внутрішньом'язево у дозі 1мкг/кг на 3-й, 4-й, 5-й, 6-й, 7-й день лікування. Також проводили інфузійну терапію розчинами Рінгера та 0,9% р-ном натрію хлориду у дозі 15-20 мл/кг маси. Застосовували антибіотикотерапію, при цьому вводили кобактан у дозі 0,1 мл/кг внутрішньом'язово щоденно 14 днів та метронідазол у дозі 3 мл/кг внутрішньовенно 10 днів.

Так, після застосованого лікування у трьох тварин на другий день відмічали покращення загального стану: у них з'явився апетит, температура була в межах норми, із зовнішніх статевих органів спостерігалось виділення гнійного ексудату бурого кольору з неприємним запахом. У однієї тварини відмітили тимчасове поліпшення загального стану на 3-й день лікування, проте, на 4-й день встановлено погіршення її загального стану: гіпертермія, анорексія; і лише на 5-й день вдалося стабілізувати її стан.

У інших двох собак спостерігали прогресуючу в'ялість, апатію, анорексію, виділення гнійного ексудату із зовнішніх статевих органів. Тому було прийнято рішення, після стабілізації їх загального стану, провести оваріогістеректомію. Після проведеного лікування троє з чотирьох сук прийшли в охоту та були запліднені і завагітніли; четверту тварину, зі слів господарів, не в'язали. Господарям тварин було рекомендовано, для запобігання рецидиву захворювання, регулярно в'язати тварин.

Висновок: ефективність консервативної терапії склала 66%, що дає підстави рекомендувати її для застосування собакам, що використовуються у розведенні.

Список використаних джерел

1. Шафикова А.В. Морфофункциональные изменения эндометрия у собак при гормональных нарушениях. *Материалы Всероссийской научно-практической конференции «Актуальные проблемы функциональной и морфологической диагностики болезней животных»*. Новочеркасск. 2011.
2. Дюльгер Г. П., Саженева Е. С. Пиометра у собак. *Ветеринария*. 2008. № 2. С. 39-41.
3. Мартынова Ю.С., Хозина В.М., Турков В.Г., Клетикова Л.В., Мартынов А.Н., Шумаков В.В., Якименко Н.Н., Кокурин В.Н., Бекашева И.В. Опыт использования аглепристона и клопростенола при пиометры у суки. *Современные проблемы науки и образования*. 2015. № 1-1.
4. Гордеевой Е.В. Новый подход к лечению пиометры у собак. *Материалы VII Международной научно-практической конференции «Проблемы ветеринарного обслуживания мелких домашних животных»*. Киев. 2002.
5. Михайлюк М.М., Жук Ю.В., Морозова О.В. Порівняльна ефективність паліативного лікування сук, хворих на пірометру. *Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького*. Том 13. № 4(50). Частина 1. 2011.